

end i Landkommuner, ligesom ogsaa de strengere Fordringer, der i de gjældende Byggefor-
skrifter og i Sundhedslovgivningen stilles til
Kjøbstadeiendomme, medføre større Udgifter for
Eierne af disse, end de vilde have havt, saa-
fremt deres Eiendomme vare beliggende i en
Landkommune. Den Hindring, disse Forhold
frembyde for at erholde Indvilligelse til Ind-
lemmelsen fra vedkommende Grundeiere, og som
navnlig vil vise sig i de Tilfælde, hvor de
Fordere, der ydes Eierne ved Indlemmelsen af
hans Eiendom, ikke holde ham skadesløs for
de Udgifter og Byrder, en saadan Foranstalt-
ning vil paaføre ham, — vil ordentligvis kunne
fjernes derved, at det gjøres muligt, dels at
Eieren kan faa Erstatning for Forøgelsen i
Eiendommens kommunale Skattebyrde, dels at
der kan indrømmes ham Lempelse i Henseende
til Erlæggelsen af Bygningsafgiften, og at det
kan tilstedes ham for et længere Tidrum at
være fritaget for at indrette sin Eiendom i
Overensstemmelse med de for Kjøbstaden gjæl-
dende Bygge- og Sundhedsforskrifter. Naar
de Byrder, der paadrages en Eiendom ved at
inddrages under en Kjøbstad, saaledes kunne
bortfalde eller lettes, vil det, selv hvor der
er Spørgsmaal om Indlemmelse af et større
Areal, i Reglen ikke møde Vanskelighed at
gjennemføre en saadan Foranstaltning, og det
saa meget mindre som det maa forudsættes, at
store Indlemmelser — saaledes som det især
rigt ogsaa hidtil har været Tilfældet — ville
blive forberedte af en Kommission, hvori baade
det Offentliges, Kommunernes og de private
Grundeieres Interesser ville blive varetagne,
og som vil kunne mægle mellem de forskellige
modstaaende Anskuelser og afveie de gjensidige
Fordere, som opnaas ved Indlemmelsen. Ind-
dragelsen vil da kunne forventes i det Mindste
for Flertallet af de Grundeieres Vedkommende,
hvis Eiendomme agtes indlemmede, at kunne
blive iværksat ifølge Overenskomst. Men, saa-
fremt det i de enkelte Tilfælde skulde vise sig,
at nogle af de i Sagen Interesserede for de-
res Eiendommers Vedkommende, nægte Sam-
tykke til Indlemmelsen, uagtet denne alminde-
lig er anset som en gavnlig og hensigtsmæs-
sig Foranstaltning og kan gennemføres paa
en lempelig Maade for hele det til Inddra-

gelse bestemte Areal, har det formentlig ingen
Betydelighed at indrømme Administrationen
Myndighed til at foreskrive, at Indlemmelsen
desuagtet i sin Helhed skal finde Sted, uden
at det, saaledes som det nu er Tilfældet, skal
være nødvendigt at besvare Lovgivningsmagten
med at deltage i en saadan, rent stedlig Sags
Ordning. Til at tillægge Regjeringen Be-
myndigelse til at træffe Afgjørelse i denne
Art Sager er der saameget mere Anledning,
som en lignende Myndighed er tillagt Admi-
nistrationen i Loven af 6te Juli 1867 § 1
og Loven af 26de Mai 1868 § 15 med Hen-
syn til de med de heromhandlede Forhold be-
slægtede Afviklinger af 2de Kommuner, og den
Omstændighed, at Regjeringen kommer i Be-
siddelse af den angivne Bemyndigelse, vil bi-
drage til, at Overenskomst om Ordningen af
de oftnævnte Forhold hyppigere indgaa, idet
de Paagjældende lettere ville afholde sig fra at
fremsætte urimelige Fordringer, naar Indlem-
melsen dog trods deres Indsigelse kan paaby-
des af Regjeringen.

Med Hensyn til Forholdet overfor Stats-
kassen, skal man bemærke, at den ved Lov
om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatte-
ligninger og om Fordeling af Bederlaget herfor
af 20de Juni 1850 § 4 efter det under en
Kjøbstad hørende Hartkorn bestemte Redskøttelse
i det Vigningskattebeløb, som efter Lovens § 3
falder paa samme, maa beregnes ikke alene af
det Hartkorn, som den 1ste Januar 1851 horte
under Kjøbstaden, men ogsaa af det Hartkorn,
som senere maatte blive indlemmet i den. Der
vil saaledes kunne fremkomme et Tab for
Statskassen ved Indlemmelse af Landgrund
under en Kjøbstad, men hertil antages der ikke
at være Anledning til at tage Hensyn ved en
almindelig Ordning af det heromhandlede For-
hold, idet Tabet i de allerfleste Tilfælde vil
indskrænke sig til en reen Ubetydelighed, medens
det efter den Indsigelse, som det er forudsat,
at der maa tilkomme Regjeringen ved Afgjø-
relsen af Spørgsmaal om Indlemmelser, altid
vil staa i dens Magt, naar Forholdene maatte
tale derfor, at betinge en tilfattet Indlemmelse
af, at Staten ikke i den nævnte Henseende
kommer til at lide noget Tab.

J. Henhold til de foranførte Bemærkninger